صدای رود، ماهی‌گیران و ساخت‌وسازهای بی‌اجازه؛ گزارشی از کرانه‌های ناپایدار

بندرگاه‌های شرقی ۲۰۰ کیلومتر از ساحل اصلی را به دلتای پرآب رود سیمرغ متصل می‌کنند. اما تغییر مسیر رودخانه، برداشت شن و ساخت‌وساز بی‌اجازه، این کرانه‌ها را به منطقه‌ای پرخطر برای سکونت و کشاورزی تبدیل کرده است. گزارش ویژه از تالاب نی‌زار و روستاهای اطراف.

(مخابرات/ایندن ام اسکندریه)

مهندس رامین صفاری، مدیر اداره منابع طبیعی شهرستان نی‌زار، روز سه‌شنبه در نشستی خبری گفت: «رودخانه سیمرغ در ۴۰ سال گذشته حداقل ۱۲ بار مسیر خود را تغییر داده است. هر بار که مسیر عوض می‌شود، بخشی از زمین کشاورزی زیر آب می‌رود و خانه‌ها در معرض خطر قرار می‌گیرند. ما هشدار داده‌ایم، اما کسی گوش نمی‌دهد.» به گفته او، در سال ۱۴۰۰ حدود ۳۰ هکتار زمین کشاورزی در روستای کهنه‌پل زیر آب رفت و ۱۷ خانوار ناچار به جابه‌جایی شدند.

در مقابل، برخی از ساکنان روستاها می‌گویند که برداشت شن و ساخت‌وساز بی‌اجازه در بستر رودخانه، مهم‌ترین عامل تغییر مسیر است. یکی از ماهیگیران محلی گفت: «وقتی کامیون‌ها شن می‌برند، آب راه تازه پیدا می‌کند. ما چیزی نگفتیم چون کار داشتند و نان می‌دادند، اما حالا خودشان گرفتار شده‌اند.» این ادعا هنوز بررسی نشده است و مسئولان هنوز فهرست رسمی برداشت‌ها را منتشر نکرده‌اند.

در مقابل، مدیر اداره منابع طبیعی شهرستان نی‌زار، روز سه‌شنبه در نشستی خبری گفت: «رودخانه سیمرغ در ۴۰ سال گذشته حداقل ۱۲ بار مسیر خود را تغییر داده است. هر بار که مسیر عوض می‌شود، بخشی از زمین کشاورزی زیر آب می‌رود و خانه‌ها در معرض خطر قرار می‌گیرند. ما هشدار داده‌ایم، اما کسی گوش نمی‌دهد.» به گفته او، در سال ۱۴۰۰ حدود ۳۰ هکتار زمین کشاورزی در روستای کهنه‌پل زیر آب رفت و ۱۷ خانوار ناچار به جابه‌جایی شدند.

در مقابل، برخی از ساکنان روستاها می‌گویند که برداشت شن و ساخت‌وساز بی‌اجازه در بستر رودخانه، مهم‌ترین عامل تغییر مسیر است. یکی از ماهیگیران محلی گفت: «وقتی کامیون‌ها شن می‌برند، آب راه تازه پیدا می‌کند. ما چیزی نگفتیم چون کار داشتند و نان می‌دادند، اما حالا خودشان گرفتار شده‌اند.» این ادعا هنوز بررسی نشده است و مسئولان هنوز فهرست رسمی برداشت‌ها را منتشر نکرده‌اند.

(مخابرات/ایندن ام اسکندریه)

مهندس رامین صفاری